

Sag C-367/95 P

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Chambre syndicale nationale des entreprises de transport de fonds et valeurs (Sytraval) og Brink's France SARL

»Appel — statsstøtte — klage fra en konkurrent —
Kommissionens forpligtelser i forbindelse med undersøgelsen af
en klage og med hensyn til begrundelsen for at afvise denne«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat C. O. Lenz fremsat den 27. maj 1997	1723
Domstolens dom af 2. april 1998	1752

Sammendrag af dom

- 1. Statsstøtte — påtænkte støtteforanstaltninger — Kommissionens undersøgelse — forundersøgelse og kontradiktorisk undersøgelse — en støttes forenelighed med fællesmarkedet — vanskeligheder ved vurderingen — forpligtelse for Kommissionen til at iværksætte en kontradiktorisk procedure*
(EF-traktaten, art. 93, stk. 2 og 3)
- 2. Annullationssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter, der berører dem umiddelbart og individuelt — kommissionsbeslutning rettet til en medlemsstat, hvorved det fastslås, at en statsstøtte er forenelig med fællesmarkedet — søgsmål indbragt af interesserede parter som forudsat i traktatens artikel 93, stk. 2 — formaliteten*
(EF-traktaten, art. 93, stk. 2 og 3, og art. 173, stk. 4)

3. *Annullationsøgsmål — akter, der kan være genstand for søgsmål — retsakt, der kan anfægtes af en klager, som har indbragt klage vedrørende en statsstøtte — skrivelse fra Kommissionen med meddelelse til klageren om, at Kommissionen ikke vil iværksætte proceduren i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2 — ikke omfattet (EF-traktaten, art. 93, stk. 2, og art. 173)*

4. *Statsstøtte — undersøgelse af klagepunkter — Kommissionens forpligtelser — eventuel gennemførelse af en kontradiktorisk sagsbehandling over for klageren allerede under forundersøgelsen — manglende gennemførelse — undersøgelse ex officio af omstændigheder, som klageren ikke udtrykkeligt har henvist til — vurdering (EF-traktaten, art. 93 og 190)*

5. *Statsstøtte — undersøgelse af klagepunkter — Kommissionens forpligtelser — begrundelse — rækkevidde (EF-traktaten, art. 93, stk. 2, og art. 190)*

1. Proceduren i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2, er uundværlig, når Kommissionen støder på alvorlige vanskeligheder ved undersøgelsen af, om en støtte er forenelig med fællesmarkedet. Kommissionen kan kun begrænse sig til den indledende fase i medfør af artikel 93, stk. 3, i forbindelse med en godkendelse af en støtte, såfremt den efter en første undersøgelse kan nå til den opfattelse, at støtten er forenelig med traktaten. Hvis Kommissionen på grundlag af denne første undersøgelse imidlertid når til den modsatte opfattelse eller ikke har kunnet overvinde alle vanskelighederne ved bedømmelsen af, om støtten er forenelig med fællesmarkedet, skal den indhente alle de nødvendige udtalelser og med henblik herpå indlede proceduren efter artikel 93, stk. 2.

2. Når Kommissionen — uden at indlede proceduren i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2 — i medfør af artikel 93, stk. 3, fastslår, at en statsstøtte er forenelig med fællesmarkedet, kan personer, virksomheder eller sammenslutninger, hvis

interesser måtte være berørt af den tildelte støtte, herunder navnlig konkurrerende virksomheder og erhvervsorganisationer — der som interesserede parter er inddrømmet proceduremæssige garantier, når proceduren i henhold til artikel 93, stk. 2, iværksættes — indbringe et annullationsøgsmål til prøvelse af den beslutning, hvorved det fastslås, at støtten er forenelig med fællesmarkedet.

3. Adressaterne for beslutninger vedrørende statsstøtte, som Kommissionen træffer, er de berørte medlemsstater. Da der hverken ved traktaten eller fællesskabslovgivningen er blevet fastlagt nogen nærmere ordning med hensyn til proceduren i forbindelse med klager, hvorved det gøres gældende, at der ydes statsstøtte, gælder det anførte også beslutninger af den nævnte art vedrørende statslige foranstaltninger, der ifølge klager er udtryk for statsstøtte i strid med traktaten, og hvoraf det fremgår, at Kommissionen ikke agter at iværksætte proceduren i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2, enten fordi

den skønner, at de påtalte foranstaltninger ikke er udtryk for statsstøtte som forudsat i traktatens artikel 92, eller fordi den finder, at foranstaltningerne er forenelige med fællesmarkedet. Når Kommissionen træffer sådanne beslutninger og i overensstemmelse med sin pligt til at udvise god forvaltningsskik giver klagerne meddelelse herom, er det den til den pågældende medlemsstat rettede beslutning, som en klager i givet fald må anfægte under et annullationssøgsmaal, og ikke den skrivelse, hvorved klageren får meddelelse om beslutningen.

4. Der kan ikke allerede af Kommissionens forpligtelse til at begrunde den beslutning, hvorved den afviser en klage om, at der foreligger en statsstøtte, udspringe en forpligtelse for den til at gennemføre en kontradiktorisk sagsbehandling over for klageren under forundersøgelsen i medfør af traktatens artikel 93, stk. 3. Da Kommissionen under forundersøgelsen ikke er forpligtet til at høre klagerne, og da den i undersøgelsesfasen i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2, alene er forpligtet til at give de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, ville det herved føre til uoverensstemmelser mellem de proceduremæssige ordninger efter henholdsvis artikel 93, stk. 3 og stk. 2, såfremt Kommissionen under forundersøgelsen var forpligtet til at gennemføre en sådan sagsbehandling.

Endvidere består der heller ikke nogen forpligtelse for Kommissionen til at egen

drift at undersøge de klagepunkter, som klageren utvivlsomt ville have rejst, såfremt den pågældende havde haft kendskab til de oplysninger, som Kommissionen har indhentet som led i sin undersøgelse. Et sådant krav, hvorefter Kommissionen ville være forpligtet til at sætte sig i klagerens sted, er således ikke et egnet kriterium til afgrænsning af Kommissionens forpligtelser med hensyn til sagens behandling.

Dette indebærer dog ikke, at Kommissionen ikke er forpligtet til i givet fald at behandle en klage i et omfang, der går ud over en undersøgelse af de faktiske og retlige omstændigheder, som klageren har peget på over for den. Kommissionen er således ud fra hensynet til god forvaltningsskik i forbindelse med traktatens grundlæggende regler om statsstøtte forpligtet til at gennemføre en påpasselig og upartisk undersøgelse af klagen, hvilket kan forudsætte, at den undersøger omstændigheder, som klageren ikke udtrykkeligt har henvist til.

5. Den begrundelse, som kræves i henhold til traktatens artikel 190, skal tilpasses karakteren af den pågældende retsakt og klart og utvetydigt angive de betragtninger, som den institution, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og således at den kompetente ret kan udøve sin prøvelsesret. Det nærmere indhold af begrundelseskravet skal fastlægges i lyset af den konkrete sags omstændigheder, navnlig indholdet

af den pågældende retsakt, indholdet af de anførte grunde samt den interesse, som retsakts adressater samt andre, der må anses for umiddelbart og individuelt berørt af retsakten, kan have i begrundelsen. Det kræves ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske og retlige momenter, da spørgsmålet, om en beslutnings begrundelse opfylder kravene efter traktatens artikel 190, ikke blot skal vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område.

Hvad nærmere angår en beslutning fra Kommissionen, hvori det fastslås, at der ikke som anført af en klager foreligger en statsstøtte, er Kommissionen under alle omstændigheder forpligtet til på tilstrækkeligt uddybende måde at give klageren meddelelse om grundene til, at de i klagen nævnte faktiske og retlige omstændigheder ikke har været tilstrækkelige til, at det kan anses for godtgjort, at der foreligger en statsstøtte. Kommissionen er dog ikke forpligtet til at tage stilling til forhold, der er åbenbart uvedkommende, uden betydning eller klart af underordnet relevans.